

Il resvegli della canzun populara romontscha

Autor(en): **Maissen, Alfons**

Objekttyp: **Article**

Zeitschrift: **Igl Ischi : organ della Romania (Societat de Students Romontschs)**

Band (Jahr): **30 (1943)**

PDF erstellt am: **30.07.2024**

Persistenter Link: <https://doi.org/10.5169/seals-882160>

Nutzungsbedingungen

Die ETH-Bibliothek ist Anbieterin der digitalisierten Zeitschriften. Sie besitzt keine Urheberrechte an den Inhalten der Zeitschriften. Die Rechte liegen in der Regel bei den Herausgebern.

Die auf der Plattform e-periodica veröffentlichten Dokumente stehen für nicht-kommerzielle Zwecke in Lehre und Forschung sowie für die private Nutzung frei zur Verfügung. Einzelne Dateien oder Ausdrucke aus diesem Angebot können zusammen mit diesen Nutzungsbedingungen und den korrekten Herkunftsbezeichnungen weitergegeben werden.

Das Veröffentlichen von Bildern in Print- und Online-Publikationen ist nur mit vorheriger Genehmigung der Rechteinhaber erlaubt. Die systematische Speicherung von Teilen des elektronischen Angebots auf anderen Servern bedarf ebenfalls des schriftlichen Einverständnisses der Rechteinhaber.

Haftungsausschluss

Alle Angaben erfolgen ohne Gewähr für Vollständigkeit oder Richtigkeit. Es wird keine Haftung übernommen für Schäden durch die Verwendung von Informationen aus diesem Online-Angebot oder durch das Fehlen von Informationen. Dies gilt auch für Inhalte Dritter, die über dieses Angebot zugänglich sind.

Il resvegl della canzun populara romontscha

da Alfons Maissen

Bellezias della natira e de cuntrada, enten las qualas ins viva mintga di, onn per onn, paran beinduras ordinarias. Ellas ein schi ligiadas vid nies égl, schi intimatein cavegliadas viaden en nies far e demanar, ch'ellas secapechan da sesezzas. Pér cura ch'ins tuorna d'ina pli liunga assenza digl jester en nossa cara vallada, para la pézza tut pli ardenta e maiestusa, las pradas pli verdas, e d'ina nova veta crei ins d'haver priu possess, contemplond en moda pli viva ed intensiva ils loghens de nossa giuventetgna.

Era capet' ei che nus muntagnards vegnin svegliai en nossa contemplaziun dagl um jester, che s'entusiasmescha beinduras en moda exaltada per nies tschespet. Pér lura cattein nus adagur la splendur de nossa muntogna, ils sclarents radis dil suleagl alpin, l'aria transparenta e fina de prada. Pér dal mument ch'igl jester valetescha, cartein nus a nusezzi, e nus entschevein ad imaginàr las consequenzas d'ina totala privaziun de nos beins dai a nus dalla natira.

Gest aschia stat ei cun nos beins ideals e culturals. En bein enqual grau essan nus pér sesvegliai, cura che scenziats jasters han entschiet a rimnar ed a publicar il resultat de nossas atgnadads. Pér en tals muments vein nus viu, che la perdita ed il svaniment de nos beins pli aults savessen caschunar in vit snueivel en nossa veta futura.

Aschia eis ei daventau, per allegar sulettamein in entagl ord nossa veta culturala, culla melodia populara romontscha. Ins astga bein dir che sia raccolta sistematica hagi entschiet il pli suenter mument. Aunc in pér decennis, epi fuss bia stau svaniu. Il meret d'haver scuvretg quei scazi auda bein en emprema lingia a dus umens de grond horizon, ad umens che survesevan las differentas culturas, che vevan la forza de combinar fils communabels zuppai e d'eruir il special appartenent ad ina cuntrada persula entras lur enconuschientschas ton digl jester sco digl indigen. Els vevan il dun della paregliaziun e valetaziun. In de quels umens ei staus nies grond Caspar Decurtins e l'auter in bien

amitg ord la Svizzerà bassa, E. Hoffmann-Krayer, professer all' università de Basilea, fundatur e par-sura della Societad svizzerà dellas tradiziuns popularas.

La rimnada dil material

Già enten rim-nar texts popu-lars ha Decur-tins fatg per senn della me-lodia populara appartenenta a ses texts recal-tgai e copiai del-la Consolaziun per sia Cresto-mazia. Entras sias vastas en-conuschien-

tschas folcloristicas ha el, schebein sez buca capavels de rimnar miedis, saviu incantar persunas adattadas e qualificadas per talas lavurs. Aschia ha signura Lumbriser, professa de musica al conservatori de Friburg, nudau 100 miedis, ton religios sco profans, della Surselva per incumbensa de Decurtins. Quei stupent emprem mussament de nossa rihezia melo-dica ei lura compariu en la Crestomazia, vol. 3, di-gl onn 1902.

Nus astgein pia considerar Decurtins per igl autur della emprema ediziun de canzuns popularas romontschas cun text e melodia. Sia lavur ha dau l'entschatta, e buns collaboraturs, oravon en la persuna de Tumasch Dolf, han continuau la raccolta privatamein, tochen che la Societad svizzerà dellas tradiziuns popularas ha surpriu la lavur sistematica de rimnar e de dar fuorma al material rimnau.

* * *

Igl ei denton buca de smarvegliar, sche la melodia ei buca stada raccoltada gia da Decurtins en moda schi radicala e cumpleta sco ils texts. Il nudar melodias ei ina scienza meins populara e meins bein manischada dad in e scadin che il saver scriver. Era survegn ins plitost glied che raquentan ina detga, ina historia, che glied che contan. Sche gie che il cant de nies pievel ei forsa en sesez la caussa la pli populara ch'ins sa sepatertgar, ei denton il fixar la melodia reservau a scolai ed a versai exploraturs specialisai en musica populara. Il cantadur, la cantadura dattan il profund sentiment ch'els espriman entras la canzun pér sch'igl exploratur ei daventaus carstgaunamein parents ad els. Sfurzar selai nuot. Era in musicher modern ei buc adina adattaus per rimnar canzuns popularas. Il ritmus, la periodica musicala, la tonalitat corrispundan buca senz' auter alla fuorma classica. Ins astga buca lavar il miedi genuin cun sfurzar certas fuormas cadenzadas en in fitgui. Fina ureglia, pietad era en-

viers fuormas apparentamein sbagliadas, bien sentiment per agens e beinduras remarcabels svilups organics della canzun, dattan las premissas per buna lavur tier nos cantadurs e nossas cantaduras.

Pia caussas plitost exteriuras de tecnica han impedi Decurtins de veser entafuns la gronda ed entira rihezia della canzun populara. Igl ei denton negin dubi, ch'el hagi sminau tut quei che ina lavur sistematica ha mess oz alla glisch. Era el saveva gia ch'ils scazis crodien buca senza lavur gronda enta maun. Era el sminava il sgurghigliont tschelau zuppau digl art popular.

Cun l'ediziun digl tierz volum della Crestomazia ruaussa Decurtins tuttavia buc. Tumasch Dolf aveva entschiet a s'occupar della canzun populara 1908—1909, nudond melodias de Schons ed arranschond ellas. Decurtins observa immediat las bunas qualitäts de Dolf ed entruida el e Stiafan Loringett de raccoltar da rudien la canzun romontscha en Schons. Oravon eis ei stau il « Questionari » de Decurtins, surdaus a Dolf igl atun 1912 entras prof. Dr. Cahannes, che ha dau al giuven scolast profunds impuls. El scriva pli tard a siu anteriur instructor de romontsch: « Jeu havess quei di mai cartiu, che entras ina caussetta schi sempli Els mi menassen sin in camp, il qual daventass il ver camp de battaglia per mia veta ».

Ils texts dellas canzuns rimnadas da Dolf e Loringett ein vegni publicai anno 1918 ellas Annalas. Autras canzuns comparan ella Surselva II edida da

Hans Erni. Era la «Stiva de filar» de Tumasch Dolf vul promover il senn per il cant popular en nossas valladas romontschas.

Decurtins ei en ver Paid staus incantaus della lavur de Dolf dils anno 13 e leu dentuorn. Ina sentupada cun Decurtins a Trun, che Dolf numna nunem-blideivla, veva igl intent de promover la rimnada de canzuns era en auters loghens. Denton la mort de Decurtins e l'uiara mundiala de 1914 han mess fin a quels plans, silmeins ad interim.

* * *

Anno 1931 ei Hanns In der Gand vegnius tarmess siado en la Surselva per intercurir e tuc car sil viv alla canzun populara. In der Gand ha per seschau perschuer de far quei viadi suenter repetiu supplicar davart prof. Dr. Hoffmann-Krayer de Basilea, grond promotur e perscrutader della veta populara en Svizzer a. Quei um de gronda e vasta savida ha, sco a siu temps Decurtins, sminau che aunc bia miedis populars stoppien esser zuppai en nossas valladas en tuts graus aschi interessantas en lur cultura. Finalmein empermetta In der Gand de far ina emprova. El va a Mustér, Curaglia, Dardin, Schlans, a Lumbrein, Surin etc. E pren mira, la fontauna sgarguglia e sburfla en moda surabundonta e maisudida. Cun in grond scazi tuorna In der Gand suenter enzacons meins a ca-sia, rugalescha il material e metta el a schuber, per consignar tut alla Societad svizzer a della tradiziuns popularas

cun sedia a Basilea, per la quala el haveva luvrau. Ord quei material de bein varga 1000 canzuns tschenta In der Gand ensemen ina collecziun, il meglier dil meglier, tenor siu manegiar, aschunschend a mintga canzun remarclas explicontas. Quei extract dueva dar ina ediziun dil material essenzial della canzun populara romontscha. Ella cumpegliava melodias della Consolaziun, autras canzuns religiusas, canzuns de pelegrinadi, canzuns popularas de cuntegn religius, canzuns d'amur, canzuns de schuldada, canzuns humoristicas e de beffa e leffa, canzuns de sault etc. Bein en tut quasi 400 canzuns.

* * *

La Societad a Basilea ha gia da 1931 enneu empruau de publicar las canzuns rimnadas, ed ella leva far quei en ina biala fuorma sco In der Gand veva projectau. Denton insisteva In der Gand, che la canzun romontscha vegni edida dals Romontschs sezs. Era fuva ina revisiun dil text nundispensabla e medemamein ina controlla ora els vitgs tier las cantaduras. Il manuscret ei lura vegnius tarmess vi e neu, mo ei reussescha buca d'anflar in editur, versaus ton ella musica sco el text, cun la necessaria curascha ed idealissem per menar a fin ina tala lavur.

Enteifer quei temps, quei vul dir ensemen cun In der Gand, ha Dolf continuau a rimnar canzuns en Tumliasca, en Schons, a Domat, Sagogn etc. A Falera ha Gieri Casutt rimnau ver 40 can-

zuns della Consolaziun, a Sagogn Dolf era circa tontas. Anno 1937 va In der Gand e rimna cunzun ils miedis della Consolaziun el Grischun central. Ella collecziun d'In der Gand preparada per la stampa eran denton las melodias de Dolf e Casutt ed era quellas dil Grischun central buca risguardadas. Pia mo il material d'In der Gand ord la Surselva fuva, tenor siu manuscret, pinaus pli u meins per la stampa.

* * *

Anno 1935, il november, eis ei il niev parsura della Societad folcloristica a Basilea, prof. Dr. Carli Meuli, in veritabel Grischun, che pren a mauns la caussa cun energia e perseveronza. El enquera en emprema lingia in adattau editur. En ina seduta dil november 1937, convocada da prof. Meuli el Capricorn a Cuera, alla quala Dr. R. Vieli e Dr. A. Schorta fuvan presents, vegn en principi decidiu de realisar l'ediziun. Mo a tgi surdar la lavur? Dr. R. Vieli che vegn proponius sesanfla obligaus de dir na, per via dil Vocabulari. Prof. Dr.

J. Jud della universitad de Turitg haveva già pli baul fatg la damonda, schebein ei fussi pusseivel de realisar in congedi agl autur de questas lingias per saver luvrar vid l'ediziun scientifica della canzun populara per incumbensa della Societad folcloristica. Mo negliu aspects de reussir per munconza de sufficient temps liber.

En quei mument seporscha Dr. Andrea Schorta, en sia qualitat de secretari della Ligia romontscha, de far tut il pusseivel per che las lavurs dell'ediziun sappien ir vinavon. El ei promts de procurar ina revisiun dils texts e d'encurir in editur definitiv. Il december 1937 arriva In der Gand en persuna e surdat il manuscret a Dr. Schorta en num de prof. Dr. Meuli, cau della Societad svizzera dellas tradiziuns popularas.

La revisiun della collecziun In der Gand vegn ussa prida a mauns. Per quei intent seresolvan Dr. Schorta e scribing de questas lingias de serender ensemen a Dardin-Capeder, nua che treis persunas, che vevan cantau per In der Gand, stevan dameivel ina de l'otra. Igl ei Mengia Cahannes, Mengia Culastia Albrecht e Giachen Antoni Carigiet. In grond diember de canzuns vegnan cantadas danovamein, e nus savein dar rapport a Basilea, che la lavur prestada da In der Gand seigi buna.

Quei medem di surdat Dr. Schorta definitiva-
mein a Dr. Maissen la redacziun dell'ovra en num
della societad de Basilea. Suonda lu in contract cun

Basilea ed in plan de lavur, patertgaus pressapauc sco suonda: Ton la part musicala sco la linguistica vegn revedida da Alfons Maissen. Per damondas specialas sa el consultar persunas competentas. Era la lavur de Dolf dei vegnir risguardada en quella ediziun. Il text dei vegnir adattaus en general allas normas stabilidas ella nova ortografia. Texts cun colorit dialectal san restar. Las gruppas de canzuns stabilidas da In der Gand vegnan salvadas en principi, mo sco nova gruppa dein era las canzuns religiusas protestantas, rimnadas da Dolf, vegnir incorporadas. Plinavon dein las fontaunas dellas melodias vegnir indicadas aschilunsch che quellas ein d'eruir.

* * *

Beingleiti madira denton als dus iniziants la perschuasiun che ina ediziun parziala dil scazi de canzuns popularas savessi daventar in grev e decisiv impediment per ulteriuras ediziuns. Els proponan perquei al president della Societad svizzerza dellas tradiziuns popularas il suandont plan (elaboraus da Dr. Schorta):

I La Societad svizzerza dellas tradiziuns popularas edescha igl entir scazi de canzuns popularas romontschas della Surselva, dil Grischun central e dell'Engiadina ch'ain aunc contonschiblas. Pia las canzuns rimnadas entras ils exploraturs Dr. Decurtins, Dolf, In der Gand, Casutt ed aschia vinavon, senza serestrenscher mo sin ina «selec-

ziun dil meglier», sco Hanns In der Gand veva planisau.

II Muort la rihezia de canzuns religiosas e profanas vegn l'ovra della «Canzun populara retoromontscha» dividida ellas suandontas secziuns:

- 1 Las melodias della Consolaziun dell'olma devotiusa, accumpignadas d'ina ediziun aparti dil text secund las empremas ediziuns.
- 2 Igl ulteriur scazi de canzuns religiosas catolicas
 - a) cun text romontsch,
 - b) cun text latin.
- 3 La canzun religiosa protestanta renana.
- 4 La canzun religiosa ell'Engiadina.
- 5 La canzun profana el territori renan.
- 6 La canzun profana ell'Engiadina.

* *
* *

Ei secapescha che in plan de lavur schi vast sa mo vegnir realisau cun la collaboraziun de tuts ils musichers romontschs. Ils dus iniziants sedecidan de dedicar temps e forzas disponiblas all'ediziun della Consolaziun e d'offrir la publicaziun dellas ulteriuras parts dell'ovra ad auters interessents. La Societad svizzera per las tradiziuns popularas approbescha nies plan e pren en vesta l'organisaziun e finanziaziun dell'entir'ovra.

Nus cartein d'ademplir mo in sempel duer, sche nus engraziein cun quella caschun alla Societad de Basilea per sia unfrenda veramein generusa en favur della canzun populara retoromontscha.

Caspar Decurtins ha dedicau in'entira veta per ina collecziun monumentalada dil scazi litterari retoromontsch. La Ligia romontscha ha buca spargnau daners per edir ina Bibliografia retoromontscha schi cumpleta sco mo pusseivel. Grondas ein las unfrendas, che la Societad retoromontscha porta per l'ediziun dil Dicziunari romontsch grischun. Ed aschia beneventein nus era cun engraziament, sche ina societad dil renum della Societad svizzera dellas tradiziuns popularas a Basilea seporscha de realisar in'ediziun della canzun populara retoromontscha, digna de vegnir paregliada cun la Crestomazia de Decurtins, in'ovra che vegn a dar perdetga della originalitad de nies pievel retoromontsch, de sias isonzas, de siu far, sentir e patertgar.

* * *

Meinsensual ei sepresentada ina nova via de perfezionar la collecziun. Ei fuva igl uost 1938. Dr. Rudolf Brunner, directur digl archiv fonografic della universitad de Turitg, fuva da quei temps occupaus de rimnar sin plattas praulas e detgas romontschas. El serenda cun nus a Mustér per far in'emprova de fixar ina partida canzuns sin plattas. L'apparatura ei vegnida collocada sin claustra. Sco cantadura havein nus pustau Maria Petschen. Circa 70 canzuns ein stadas il resultat de questa lavur. Cuort suenter havein nus giu caschun de demonstrar las plattas a Dr. W. Altweg dell'universitad de Basilea, directur digl archiv de miedis populars.

Quella viva moda de reproducir il cant popular munta daveras in bi progress. Prof. Altweg, incantaus dil resultat, animescha de continuar.

Aschia arriva sin nies clom e suenter entginas preparaziuns da nossa vart Dr. Brunner danovamein cun sia apparatura a Glion. Leu ein vegnidas fixadas canzuns della Lumnezia, de Surcuolm, Sagogn e d'in choret formaus per quella caschun de Schlu-ein. Da Glion essan nus serendi a Lags e da leu a Falera. Ils davos dis de december ed ils emprems dis de schaner sesanflavan nus a Breil, Dardin e per la secunda gada a Mustér. Quella gada ei la raccolta stada de 500 canzuns sin circa 100 plattas. Quei scazi vala per considerabels, sco document il pli exact dil cant popular romontsch. Cheu vein nus buca mo notas nudadas, ch'ins sa interpretar en pliras modas e manieras, mobein in exact malletg dell'interpretaziun, della vusch, dil miedi, della ritmica savens strusch nudabla, en in plaid, la vibraziun dell'olma della cantadura. Della platta ei vegniu fatg copias e fixau la melodia en notas sin pupi. Sulettamein della Consolaziun ein vegnidas nudadas giud las plattas 222 canzuns, che ein lura ladinamein entradas ella collecziun per igl emprend volum della Consolaziun.

Nus lessen buca tralaschar cheu d'engraziar alla Ligia romontscha, oravon a signur G. Conrad, per siu agid, sorprendend ella senz'auter tut ils cuosts caschunai entras la campagna dellas plattas. La direcziun digl archiv fonografic dell'universidad de Turitg ha

surschau a nus la custeivla apparatura, quintond era per il car material dellas plattas mo ils cuosts effectivs. A nies amitg Dr. R. Brunner lessen nus admetter in tut special engraziament. El ei sededicaus a quella caussa cun gronda premura e capientscha, manschond cun fin maun e sentiment la mecanica. Beinduras vegn ei ad esser stau diras uras, purtond e targend tras neivs e cufilas da vitg a vitg ils apparats sin sliusa de maun. Nus sperein bugen, che quei seigi e stetti ina biala regurdientscha de nossa tiara romontscha.

* * *

Mo aunc buc avunda! Cun caschun d' ina radunonza a Basilea fa Dr. Meuli la proposta de rimnar vinavon en tut ils vitgs della Surselva. El supplichescha de far in program per quei intent. Igl ei gie enconuschent che pli che ins sfuola e pli ch' ins anfla.

Denton havein nus intervegnu, che dad outra vart vegnien rimnai principalmein ils miedis della Consolaziun cull' idea de far ina ediziun per il pievel. Quella ediziun

de Sur Dr. Carli Fry e prot. Duri Sialm ei già comparida ed il lectur ha giu caschun de s'orientar en caussa el davos Ischi. Nus lessen mo puntuar cheu, che la Societad svizzerà dellas tradiziuns popularas ha adina giavischau de unir tut las forzas per en emprema lingia far in'ediziun scientifica, sin fundament della quala sappi lu suandar in'ediziun destinada pil pievel. Mo igl ei prest semussau, che l'ediziun Fry-Sialm leva ir sia atgna via parallela. Nus vein denton, per tuttina unir ton sco pusseivel las forzas, empruau de trer a nez vicendeivlamein il material rimnau, sin fundament d'in contract. Quei ei daventau en pliras sesidas a Cuera, paregliond e brattond vidaneu il material per las duas ediziuns. Il resultat ei staus, che nus havein saviu prender ord la collecziun Sialm in considereivel diember de canzuns u variantas, ferton che prof. Sialm ha saviu prender investa de nies entir material.

Tut quella lavur preparativa ei cun enqual incap e piardatemp vegnida alla fin la stad 1941, ton il manuscret dil text, sco era il volum dellas melodias.

En vesta della gronda lavur adina carschenta dell'ediziun, lavur che pudeva buca vegnir dumignada mo dad in del, sper aunc ina cumpleina occupaziun de clamada, procura Basilea sin nies giavisch per in gidonter. Igl atun dils 1941 desegna la Societad de Basilea directur Werner Wehrli de Aarau per collaboratur della part musicala, ferton

che Dr. A. Schorta, adina staus stretgamein ligiaus cun las lavurs dell'ediziun, ha acceptau de collazionar il manuscret della part dils texts cun las ediziuns originalas e de repassar las correcturas. De cuminonza cun Wehrli ei ina buna part dellas canzuns rimnadas vegnida controllada en nos vitgs ed uclauns tier cantadurs e cantaduras. Quella controlla ei denton buca stada ton ina rectificaziun che ina verificaziun della lavur gia fatga. Canzuns pridas si da tons exploraturs mussavan en lur tecnica de nudar certas differenzas. Ins stueva esser el clar sur d'enqual nudada ritmica, sur de differenzas de duas notaziuns tier la medema cantadura, insumma, per dar ina clara disposiziun vulev' ei se viver viaden aunc ina gada egl entir material. Quei valeva cunzun per directur Wehrli, arrivaus da niev. Quei era mo pusseivel cun ir da cantadura tier cantadura. Sulettamein en quella moda saveva ina unitad dell'ovra vegnir segirada. Bein savens deva il ritmus de lignar; autras gadas divergenzas e discrepanzas denter igl accent musical e quel dil plaid. Beinduras eran singuls tuns plazzai sco craps erratics viaden el decuors d'in miedi e pretendevan per segirezia ina controlla. Quei cunzun per canzuns stadas ina gada de veglia tonalitat ed el decuors dil temps selischnadas neu en tonalitats modernas. Era canzuns nudadas senza indicaziun de tact, pia senza lingettas, devan beinduras de patertgar. En tals cass pareva ina controlla necessaria. Pertgei in dils emprems principis dell'ediziun scientifica ei de dar il

material en clara notaziun buca memia lignusa. Il nudader sa s'abstrahar de certas caussas cu el noda ina canzun mo per sesez, el ha gie en memoria igl andament della canzun; mo mender eis ei per quels che ston emprender ella sin fundament della notaziun mal ordinada d'in auter. Ina buna partiziun dils tacts enteifer in miedi facilitescha al mussader e sunadur sia lavur e dat ina certa segirezia d'interpretaziun.

Quella lavur de controlla ei buca vegnida fatga per sminuir en ina moda u l'otra la valor d'ina notaziun antecedenta. Il regl de perscrutar less denton incontin perfeczionar. Cun tutta stema per la lavur dils auters havein nus buca vuliu tralasar ded era aschunscher nies pareri, nua che quel pareva indicaus, senza tucrar de num ils originals dils auters collaboraturs. Novas variantas ein vegnidas messas sper las veglias e veglias sper las novas, sche la recenta notaziun pareva pli adattada. Quella lavur ei vegnida fatga ensemen cun directur Werner Wehrli, in versau musicher ed enconuschider della canzun populara. Cun quella caschun ei in considereivel niev material cun bialas variantas vegnius a strada.

Procedend en quella moda ein las pli pintgas differenzas de tun, de configuraziun musicala e dil ritmus, magari della medema canzun, vegnidas fixadas. Per enzacons loghens cuntegn il material trei e quaterdubla notaziun de differents nudaders. Quei ei daventau cunzun a Dardin e Mustér. Dublas notaziuns ein vegnidas fatgas quasi en

50 loghens. En Surmir per semeglia ha In der Gand nudau igl emprem, e pli tard Sialm. El Plaun Dolf, In der Gand e pli tard era aunc Sialm. A Mustér ha igl emprem In der Gand nudau canzuns tier Maria Petschen. Pli tard eis ella vegnida consultada duas gadas per las plattas, suenter arriva Sialm, e sin il viadi de controlla vein nus ensemen cun Wehrli fatg cantar ella aunc differentas gadas.

Beinduras ei in exploratur forsa staus permalaus ed offendius da l'auter, che ha pastgau aunc ina gada sil medem pastget. Summa summarum ston ins oz beneventar quella dubla lavur. Ed aunc adina astgan ins buca pretender, che tut il material seigi rimnaus. Denton eis ei segir che neginas autras cuntradas ein vegnidas explotadas aschi da rudien sco il territori della Consolaziun; e cun buna cunscienza astgan ins dir, che tut il tipic della Consolaziun seigi ensemen. Mintgacass ei la lavur ded in e scadin stada de gronda impurtonza. Dublas notaziuns fatgas en distanza d'enzacons onns muossan stupent la veta ed il svilup della canzun populara romontscha. Observaziuns preziasas san ins trer lunderora.

In der Gand, ch'ei ius igl emprem per rimnar las melodias sistematicamein en Surselva, ha giu gronds merets enten svegliar bein enqual buna cantadura ord in siemi de forsa varga 20 onns. Pér cun far cantar e turnar a far cantar ei la vusch serestabilida en enqual veglietta, e la melodia, dapi forsa 20 ne 30 onns buca cantada, vegnida neunavon. Quei ha In der Gand fatg cun inschign e pazienza. Sia lavur

ha en emprema lingia fatg attents indigens e jasters sil nunspetgau scazi de melodias romontschas. El medem senn ha Dolf fatg lavur de pionier en Schons, Tumliasca ed el Plaun.

L'acziun cun las plattas fonograficas, sco gia mencionau, ha dau la pusseivladad de far novas observaziuns. Las medemas canzuns, cantadas a Mustér per la secunda gada suenter in miéz onn, han mussau, per part silmeins, in pulit svilup. Sco experiment scientific han ins per exempel fatg cantar a Dardin la medema canzun dalla mumma, epi d'in feagl, epi da cantaduras de duas fracziuns della medema vischnaunca, che vevan de giuvnas cantau ensemen en baselgia; el medem vitg magari la medema canzundad ina singula persuna, lura dad in chor de giuventetga, epi d'in choret ded umens pli passai. Cun in tal material san ins far las pli interessantas constataziuns. Canzuns sin plattas, cantadas l'emprema strofa da vart dils umens e la secunda da vart dellas femnas, muossan ina differenta interpretaziun: ils umens magari pli plaun che las femnas, las femnas beinduras pli precisas el ritmus che ils umens, denton laguttend en qual plaid pli curios. Ellas ein meistras de fultscher, sch'ei fa basegns, en in vers ne l'auter pliras silbas sut ina nota. De quellas atgnadads san ins intercurir culla platta plaunsiu. Per schar ir ina platta vegn gadas, negin che plira de mal il culiez. Quei ei in instrument spir pazienza. Era san ins far per senn, che ina cantadura, che ha ditg buca pli cantau ina canzun, conta meglier la secunda strofa. Ella ei leu da

giuvna enneu pli bein de casa, ferton che la vart dils umens conta il meglier l'emprema, tiarza e tschunavla strofa etc.

Era han ins saviu constatar che las canzuns, ch'ei vegnidas cantadas il pli ditg de cuminonza en baselgia, han salvau ina fuorma unita e franca, ferton che canzuns cantadas mo pli a casa ein s'al-lontanadas della fuorma, ch'ellas havevan avon onns, cantadas en baselgia. La cuminonza de baselgia teneva la melodia duront decennis a mistregn. Bein-duras, igl ei ver, devan buns ed inventivs cantadurs e cantaduras cun lur vuschunas novas figuraziuns, che vegnevan spert acceptadas dall'entira pleiv. Era vegneva enqual cantadur cun novas canzuns ord la vischnaunca vischinonta, enguladas giu in bi di de perdanonza. Perencunter ein canzuns, seretratgas el ravugl della famiglia, sesviluppadas individualmein senza la controlla dil pievel d'ina pleiv. Cunzun miedis buca bein en ritmus ein s'al-lontanai il pli fetg de lur tipus primar; quels han dau caschun allas pli variontas midadas. Aschia capeta ei, che cantaduras pli veglias, che han cantau de mattauns ensemen en baselgia ina canzun pli tard curdada ord la cuminonza, vegnan buca pli dil tut perina turnond ussa a cantar ella. Ins vesa, en mintga famiglia sa la melodia semidar sensibla-mein. Schizun ella medema ura, ne enzacons dis pli tard, conta il medem cantadur buca precis tut-tina la medema canzun. Ei setracta naturalmein buca de grondas midadas, denton ins sa constatar ina pli

reha u meins varionta configuraziun de notas, midadas de tempo, de declamaziun, d'accent e de text.

Da l'otra vart eis ei de remarcar, che biaras canzuns de natira fermas en ritmica salvan tschen-taners la medema urdadira. En consequenza ei in grond diember de canzuns vegnidas nudadas da quater differentes exploraturs gest tuttina, sil pli cun midadettas de negina muntada pratica. Pia exista sper la canzun en continuau svilup era ina forza conservativa, che mantegn la fuorma della melodia intacta atras tuttas influenzas e midadas de cantadurs. Tgi vul explicar tut quels misteris? Bein savens san ins far stem, che cunzun miedis en tacts grads e cuorts, cun in plaid bein mess, han manteniu lur maletg musical, ferton che canzuns cun texts complicai e malentelgeivels, cun plantau sissu scrottas de melodias de plira provegnientscha, han talien per variaziuns arbitrarias e capriziusas. Surtut canzuns en $\frac{6}{8}$ tact ein moviblas e traso pinadas de fugir ord lur esser.

Era discrepanzas denter accent musical ed accent dil plaid spossan ina franca interpretaziun. Certina canzun mantegn igl accent dil plaid e lai esser la melodia melodia, tier autras vegn la perioda musicala interpretada endretg senza far stem digl accent dil plaid. Savens ein quels principis bess in denter l'auter ella medema canzun. Per la perscrutaziun della derivonza della melodia, per exempel era per saver a tgei text ina melodia apparteneva igl emprem, ein talas observaziuns de gronda muntada.

Nus havein vuliu tractar empau cun peda quest capetel: La rimnada dil material. El demuossa con grondas ein stadas las lavurs e stentas impun-didas dapi onns a prò de nossas bialas canzuns religiusas romontschas. El fa de saver ils nums de quellas persunas e de quels instituts, che han cun perseveronza luvrau en caussa, e vul cun engrazia-ment attribuir a mintgin il siu tenor meret.

L'ediziun scientifica dil text

Las 9 ediziuns della Consolaziun ein las sequentas:

A = 1690	BR 744	62 canzuns
B = 1703	BR 740	112 canzuns
C = 1731	BR 742	125 canzuns
D = 1731	BR 741	104 canzuns
E = 1749	BR 744	127 canzuns
F = 1749	BR 745	127 canzuns
G = 1796	BR 746	139 canzuns
H = 1831	BR 747	139 canzuns
I = 1856	BR 748	139 canzuns

La survesta plaida pli che plaid. Per ina ediziun critica stueva en emprema lingia la pli veglia ediziun vegnir restampada dil tut, epi mintgamai las novas canzuns dellas ediziuns sequentas. Ins vesa che gia l'ediziun B porta 50 canzuns novas. Ultra

de quellas transformescha l'ediziun B ina partida canzuns gia comparidas en A, laschond denton ils medems vers dell'entschatta. Quellas ein vegnidas stampadas dil tuttafatg, demai variadas tondanavon, ch'ellas savevan buca vegnir dadas egl apparat critic. Ediziun C 125, ferton che D lai curdar ca 20 canzuns e porta in tozzel novas cun colorit local dil Plaun; ellas tuornan buca pli ellas ediziuns de pli tard. Era quellas vegnan pridas per cumpletar l'ediziun critica. E ed F ein congruentas e dattan 127 canzuns; pia puspei entginas novas. Las treis davosas ediziuns ein las pli cumpletas ed han surviu gleiti 150 onns en quella fuorma a nies pievel. Cunzun en risguard alla part musicala han ins acceptau per omisdus volums dell'ediziun scientifica la successiun ed igl uorden dellas treis davosas ediziuns cun lur 139 texts.

Las melodias ein, sco gia dilucidau, nudadas per els davos decennis e sin fundament dil text dellas davosas ediziuns duvradas en general da nossa generaziun. Pia era cheu ina metoda retrospectiva de preferir. La gronda difficultad era de realisar ina concordanza culla part dil text, che stueva partir dalla pli veglia ediziun e progressar cronologicamein. Quei ei reussiu enten prender era per l'ediziun dil text igl uorden dellas 139 canzuns dellas 3 davosas ediziuns G H I. Aschia vein nus ina totala accordanza denter las duas parts: Il volum dil text dat mintgamai ils texts pli vegls cun las variantas principalas dellas ediziuns succedentas (mira facsimile p. 28), ed il

volum dellas melodias dat il miedi cull'emprema strofa sco la cantadura ha cantau. Han ins per exempel igl emprem text, pia I Sei benediu tiu num, o Diu, sche anflan ins sut I ella part musicala tut las melodias ord ils differents vitgs che serefereschan a quei text, aschia s'accordeschan tuttas 139 canzuns.

Il text vegl ei restampaus exactamein tochen sil davos plaid. Mo certas lunas ortograficas antiquadas, che parevan de lavagar il maletg dil stampat cun lur inconsequenzas, interpunziuns arbitrarias, ein vegnidas midadas, denton cun indicar e giustificar quei scientificamein ellas differentas introducziuns. Talas midadas ein giustificadas e praticadas dalla scienza neuaneu. Ellas ein schizun stueivlas per satisfacer als basegns d'ina duvreivla ediziun. Savens astgan ins buca dar la causa sco l'ei, mobein sco l'era manegiada. De decider co e cum ei causa dils editurs ch'ei seluvrai ella materia. La moda e maniera pli detagliada dil proceder vegn explicada all'entschatta dils dus cudischs; era tut quei vegn indicau leu che po survir a sligiar vinavon ils problems linguistics e musicals della Consolaziun e della canzun populara in summa. L'emprema mira ei denton stada quella de porscher alla scienza in material surveseivel e bein ordinau ed aschi cumplet sco pusseivel. Ils scenziats vegnan sin fundament de quella ediziun a saver scrutar vinavon bein enqual interessant problem de natira pli vasta, europeica, mundiala.

Nus fussen tuts vegni sco tgeuns
 Rentaus vid la galia,
 Manai dals infernals tireuns
 Tier l'otra tirania,
 Duevan esser geisliai,
 Perpe(r)tnamein tirannegiai
 Con tuttas visas peinas;
 Mo quest affon ha nus spindrau,
 En ciel letezzia paregiau
 De tuttas sorts compleinas.

Cun tut eis ei zun il duer
 Che nus el char teneien,
 Cun tut nies flis a nies saver
 Engratiamen rendeien,
 A gli porscheien tutt' honur,
 Ad obedienscha sco Signur
 Fideivlamein survien,
 Tut temps ad en perpetnadad,
 Quella fenteuna de buntad
 Ludeien benedien.

Amen.

VIII In'otra canzun de Nadal

1

Glisch nuiall'ent ina stalla
 Ha voliu oz si lavar,
 Tgi ch'enquera, la glisch vera
 Ven en quella oz anflar.

2

Quella nesche a sclaresche
 Egl perpeten orient,
 Fa clarezza a dat bellezza
 Pli che tut il firmament.

3

La tarlische, fa che brischa
 Il christgieun d'amur tier Diu,
 Amicitia en staigl giustitia
 Nus ha quella parturiu.

4

La beada glisch schentada
 Egl pursepi se lai veer,
 Ei divina la doctrina
 Chella muossa a nus de creer.

5

Sco comparen vivas paren
 Alla glisch tuttas colurs,
 Schi viventa a carschenta,
 Questa glisch las sias flurs.

6

Dat calira che madira
 Tut bien frig spiritual,
 Che meretta veer la vitta,
 Egl curtgin celestial.

7

La grevezza a stgire[ia]zzia
 Della noig ha el scacciau,
 A la mala infernala
 Tirania fugentau.

8

Ella dosta tgi ch'aposta
 Vult bucc'ir en perditium,
 Ell'empialla tier la bialla
 Tiarra della empermischun.

9

La clarezza, la sigrezza
 Dil parvijs ha la portau,
 Ei cieu pia glisch sin via,
 Leu solegl dil ciel beau.

Amen.

VII B 35. C 26. D 33. E 23. F 30. G 23. H 22. J 24.

2,6 pursepi eis el E—J; 3,6 Sin tiarra pasch a tutts carstgieuns J; 4,5 Han
 quel sco glei gig enflau E—H, sco fova detg J; 5,1 Quest gi E, G—J; 6,7 Sent'el
 or cun letezia H, Stent . . . letezia J; 10,1 zun il nies E—H, zun niess J.

VIII B 40. C 31. D 38. E 27. F 35. G 27. H 26. J 28.

1,1 novialla en'ina J; 2,1 Quella nescha, a sclarescha E—J; 2,3 clarezza, dat
 J; 3,1 La terglischa D, La tarlische E—G, Ella tarlische e fa H, J; 9,1 la si-
 girezia E—G, la stgirezia H, sigirezia J; 9,3 Ei cia pia E, Seigias pia H, J.

Facsimile pitschniu della pagina 16 dell'ediziun scientifica della Consola-
 ziun (vol. II, texts)

L'ediziun della part musicala

uninaga suenter il davos viadi de controlla ensemen cun directur Werner Wehrli, ha il cau della Societad

svizzera de tradiziuns popularas, prof. Dr. Carli Meuli, urbiu a quel in congedi d'enzacons meins. Secasaus a Glion, enamiez il territori romontsch, ha W. Wehrli tschentau ensemen igl entir material, preparaus en aschi lunsch, secund las leschas de parentadad musicala, e quei en fuorma de partitura. Quella moda e maniera d'exponer canzuns popularas ei originala e bein igl εμπrem exempel de tala natira (mira facsimile p. 30 e 31). Essend las variantas tuttas ina sur l'otra, eis ei ualaleu pusseivel de surveser las variaziuns de melodia, ritmica etc, che seplazzan entuorn in tipus primar, entuorn la melodia apprezzada per la pli veglia.

Nus dein cheu sut in soli exempel, l'emprema gruppa de XXXIII, a — m. El dat ina idea della disposiziun dil material. Igl ei il feagl 104 e 105 della part musicala. L'emprema egliada muossa la complicadad della gruppa ziun dil material. Ei secapescha che tut, ton text sco musica, sto vegnir scret a maun. Ina fatschenta (Ernst Vogel, editur, Basilea) scriva las notas ed il text, ed in'otra firma (Morf e Co, institut grafic, Basilea) reproducescha e stampa quellas artgas de 50x70 cm screttas a maun en in proceder bein complicau.

In' outra canzun della passiuin (Stabat mater dolorosa) XXXIII Sut la crusch la mumma steva

1a-m

Das Ausdrucksbedürfnis führt zu reichsten Ausschmückungen der ursprünglich einfachen Melodie.

Varianten im 3/4 Takt

*m*²⁾ Savognin M PG-S 39

*m*¹⁾ Alvaschein J AL-J 25.2.37

l Riom MM-J 6.6.36

k Peiden B AF-S 39

i Vrin OM C-S 39

Sut la crusch la mum - ma ste - va, pe - tras lar - mas leu spun-

Varianten im 6/8 Takt

h Domat OM JZ-D 18.7.31

g Dardin FC-M 2.1.39 Pl 92 b

Varianten im 4/4 Takt

f Schluain RG C-W 22.9.41. Vgl. Pl 32 a M 28.12.38 (Kirchenchor, Wechselgesang)

e Peiden AF-S 1939

d Domat FA Z-D 25.6.31

c Breil BC-S 39

b Acla GB B-J 15.5.31

a Mustér MP-M 4.1.39 Pl 155 b (Text teilweise abweichend)

Grundmelodie

Textvariante → *Sper la crusch la mum - ma ste - va, lar - mas per siu fegl spun-*
 Text der Consolaziun → *Sut la crusch la mum - ma ste - va, pe - tras lar - mas leu spun-*

< — Facsimile pïtschniu d'ina canzun e variantas dell'ediziun scientifica della Consolaziun (vol. I, canzuns)

de - va per siu fegl cru - ci - fi - gaus , per siu fegl cru - ci - fi - gaus.
 Erweiterung zur 8taktigen Periode
 Erweiterung zur 8taktigen Periode

cru - ci - fi - gaus.

de - va in - no - cen - ta - main pen - diu.
 de - va per siu fegl cru - ci - fi - gaus.

Die Textvariante unter a gilt nur für dieses Lied. Für b-h ist der unterlegte Text der Consolaziun massgebend.

Die Takteinteilung der Varianten a-h ist überzeugender nach den punktierten Taktstrichen, die festen Taktstriche weisen auf den metrischen Zusammenhang mit den Varianten i-m hin (W).

Contemplond igl exempel cheu stampaus vesan ins immediat, che tuttas tredisch melodias appartegnan al medem miedi de canzun. La melodia primara secatta giudem indicada cun lettera *a*; ella ei scretta cun notas empau pli grossas. Entuorn quella semplia melodia, che para d'esser quella de fundament, ein tut tschellas sesviluppadas en mintga vischnaunca in tec autruisa. La melodia primara (Grundmelodie) ei conservada il pli bein e para aschi lunsch ch' il material po tonscher, la pli veglia. Ella ei restada il pli datier dell' emprema canzun importada u creada en tiara romontscha. Nus lein cheu gnanc intercurir, sche quella melodia ei importada ne original-romontscha. Nuotatonmeins ei gia la lavur vid il text e las interessantas variaziuns della melodia grondiusa, e bein capiu sesviluppada sin intschess romontsch. Il text compara gia ella secunda ediziun de 1703.

Cheu vesein nus immediat treis differentas gruppas de tact: *a-f* en $\frac{4}{4}$, *g* e *h* en $\frac{6}{8}$ e *i-m* en $\frac{3}{4}$ tact. Ultra de quei ha *i* e *k* survegniu ina prolungaziun entras la repetiziun dil davos toc della strofa.

In auter feagl cun autras canzuns e variantas mussa a nus in tut different aspect. Per exempel co in tipus de miedi romontsch passa a travers ils temps da siu character de tonalitat veglia vi en dur e mol. Fetg interessant s'ei d'observar, co vegls e novs elements battan per l'existenza ed il domini ella medema canzun en in temps de transiziun. Pli

anavon muossan puspei auters exempels en moda frappanta, co nies pievel lavura cun ils elements melodics, co 'l strai e tila ord pigns elements neuadora entiras periodas per far tonscher la cozza sur igl entir text, al qual el less dar ina melodia. En Maria ei stada, per exempel, scuviera Werner Wehrli in interessant svilupp della melodia originaria. La semplia melodia, che nus enconuschein fetg bein ord la Cecilia, che vala per pugn de partenza, variescha adina pli fetg, tochen ch'ella va vi senza ch'ins senti ella enconuschenta melodia Ich hab mich ergeben. Sper la venerabla melodia veglia secasa tuttenina en in liug ina melodia de provegnientscha jastra, forsa enconuschenta entras la scola, entras il militar u entras chors. Quei ei naturalmein enzennas de decadenza. Mo era quellas ston vegnir remarcadas en ina ediziun scientifica. Tals exempels gidan ad anflar ils fastitgs della derivonza della melodia. Il spazi lubescha a nus buca cheu d'entrar pli detagliadamein en quels problems.

Beinduras dat ei era variantas dil text che paran interessantas. En XXXIII, a schizun la melodia principala che porta in text bravamein different de quel che stat ella Consolaziun. Era quellas variantas vegnan conservadas e registradas per illustrar la forza creativa d'in pievel. En quei cass special sa vein nus per schabetg, che probabel Maria Petschen ei la creatura de quella varianta. Ella conta denton beinduras era la medema canzun cul text della Consolaziun. Ei secapescha che quella dunna tschocca

cun duns musicals extraordinaris, augmentai e quasi transfigurai internamein entras sia tschoccadad e sia stgira sort, posseda ina forza creativa tut aparti per la melodia sco era per il text. Bein sa Maria Petschen ordado quasi tut las canzuns ch'ella conta, silmeins las empremas strofas, denton tut quei ha ella tedlau tscheu ed udiu leu, senza saver secontrollar sin fundament de cudischs e scartiras. Sia memoria immensa e siu fin sentiment, che lai di-

stinguer ella vid il pass, vid la vusch, vid il tuc-car maun persunas udi-das u sentidas mo ina gada avon onns, muos-sa sia gronda forza de concentraziun interna. Quei exempel demon-strescha, co glied de dun lavuran e creeschan el senn dil pievel e co persunas de semegliants talents san representar ina part della tradiziun populara enteifer lur cuntrada.

Nus retornein aunc ina gada alla explicaziun ded exempel no XXXIII: Sut la crusch la mum-ma steva. Alla testa della

canzun a (Grundmelodie), stat ei: Mustér MP—M 4. 1. 39 Pl 155 b. Quei vul dir che la canzun seigi oriunda de Mustér, cantada da Maria Petschen, prida si e nudada da Maissen ils 4. 1. 39 sin platta 155 b. Nus schein suandar cheu l'explicaziun dellas scur-sanidas dell'entira grupp de canzuns XXXIII a—m:

	Liug	Num e schlatteina	Exploratur
a	Mustér	Maria Petschen	Maissen
b	Acla	Gion Battista Bearth	In der Gand
c	Breil	Barla Caplazi	Sialm
d	Domat	Flurin Aluis Zarn	Dolf
e	Peiden	Barla Arpagaus-Foppa	Sialm
f	Schluein	Rest Gieri Caduff	Wehrli
g	Dardin	Mengia Cahannes (Fam. C.)	Maissen
h	Domat	Onna Maria Jörg-Zarn	Dolf
i	Vrin	Onna Mariurschla Caminada	Sialm
k	Peiden	Barla Arpagaus-Foppa	Sialm
l	Riom	Marionna Mareischen	In der Gand
m ¹	Alvaschein	Josefina Augustin-Luzio	In der Gand
m ²	Savognin	Margreta Peterelli-Guetg	Sialm

Cunzun dal pugn de vesta geografic ei quella survesta interessanta. Schegie che ca 60 vischnauncas ein vegnidas explotadas, ein el sura schema las cuntradas principalas tuttas representadas: Surselva, Sutselva, Plaun, Tumliasca e Surmir. Bein vegn ins a remarcar che las canzuns seigien buca ordinadas geograficamein. Quei principi ha stuiu ceder ad in auter pli impurtant, numnadamein a quel della parentella. Pli dalunsch che ina melodia variescha della melodia fundamentala (a) e pli lunsch naven ch'ella vegn plazzada ella grupp. Dapertut vegn quei principi risguardaus

aschi lunsch che buca ponderaziuns pli greviontas pretendan in' autra ordinaziun dil material musical.

Forsa paucs della Surselva san che la Consolaziun era fetg derasada el Plaun, ella Tumliasca ed en Sursaissa romontscha. E savens ei ina melodia de sisum la Surselva pli parentada cun ina de Surmir che cun ina della vischnaunca vischina. Sch' ins patratga a nos spirituals, che midavan era gia da lezzas uras pervenda, e che bein els sur tut promovevan e derasavan ils miedis religios, capesch' ins quei. Il scazi melodic della Consolaziun ha beinduras empristau miedis alla canzun profana populara e quei ton per territoris protestants sco per catolics. La melodia ei buca aschi specifica sco il text, ella ei pli internazionala e stat, sche veramein populara, sur la confessiun, sur partidas, sur texts de differents lungatgs de tempra profana u religiosa.

Dapresent ein omisdus volums della ediziun scientifica della Consolaziun en stampa, il text a Mustér, e las melodias a Basilea. Era a quellas ludeivlas firmas e stamparias lessen nus admetter nos engraziaments per lur buna e biala lavur.

Valetaziun della Consolaziun

La Consolaziun stat en sia totalitad sur tutta critica, considerond sia gronda missiun ademplida duront plirs tschentanners. Igl ei ver, buca tut ei original-romontsch. Ei dat era in pulit diember de canzuns che van a nies sentir modern empau a

zuppegiend. Mo essan nus oz capavels de sepater-
 tgar viaden endretg el sentiment dil temps vargau?
 Vevan ins forsa buca tut autras miras che quellas
 della pura fuorma, vevan ins forsa buca different
 senn per la metrica, per la ritmica, per las veglias
 tonalitats ed aschia vinavon? Savein nus garantir
 che quei che nus prestein oz e che sepublica bein-
 duras senza critica rigurusa, vali era per perfetg per
 las generaziuns succedentas? Era pievels de gronda
 cultura han savens acceptau materia, ideas e temas
 dad auters e fatg lunderora ovras monumentalas
 cun spért indigen. Ei buca era la bibla translatada
 daventada influenta en tuttas tiaras, buca mo
 muort siu cuntegn extraordinari, mobein era per
 sia creaziun linguistica e sia influenza sil lungatg.

Ins astga buca emblidar las grondas difficultads
 che nos scribents ed auturs vevan da lezzas uras
 per metter in patratg bein a cavegl. Il lungatg oral

purscheva buca tut per
 ils basegns de quel della
 scartira. L'ortografia sur-
 silvana era strusch scaf-
 fida, nundir s'enfirmida
 ed unitaria. La construc-
 ziun era malsegideivla
 e la moda e maniera de
 s'exprimer empau mal-
 genglia. Paucs scribents
 dev'ei e quels battevan
 per la fuorma.

Considerond quellas difficultads extraordinarias astgan ins taxar la Consolaziun per ina dellas pli grondas ovras della litteratura sursilvana. En mintga canzun secattan bellezias d'ina perfetgadah quasi absoluta, formulaziuns e patratgs d'ina intensitad aunc oz buca contonschida. Accumulaziuns de remas ed assonanzas dattan perdetga de gronda cultura linguistica; savens incontan strofas ed entiras canzuns muort la rihezia de plaids spir musica ed entras curaschusa applicaziun ded assonanzas.

Tgei auter cudisch ha giu la forza e la pussonza de scaffir, de sviluppar, de rimnar entuorn el tonta musica populara e de fermar ella duront tschenteners a sei, inspirond cantadurs ed auditurs en melli uisas? Mintga singul text ha prestau immensa lavur, cons miedis ein passai suravi, conta lavur creativa ei sesvulvida entuorn quei venerabel cudisch. E quei da vitg en vitg, da casa en casa, da famiglia en famiglia. Las melodias ein resunadas da giuven e vegl, en cumpignia, da luverdis e da fiastas, en baselgias e processions, sper la tgina, sper la roda de filar, sil funs ed en capluttas. Ils sauns confortan cun lur canzuns ils malsauns, ils vivs trostegian ed imploreschan cun agens miedis ils morts. En tut e dapertut era la canzun romontscha colligiada cun la lavur, cun las isonzas, en ed ord baselgia. Conta consolaziun po bein quei impurtont cudisch ad haver purtau en trestas uras a nossa populaziun!

Era las melodias ein bein per part importadas, quei vul dir acceptadas igl emprem dad in singul

epi derasadas el pievel. Mo senza exagerar astg' ins dir, che ina gronda part della canzun populara seigi de tempra romontscha. Quella part veglia, che remunta viasi el temps miez, ei bein continuadamein vegnida transformada secund las novas leschas musicalas, che mintga tschentaner ha puspei purtau. Denton sco en tuttas caussas han cunzun nossas valladas isoladas manteniu neuaneu veglias atgnadads, sparidas daditg en auters loghens pli aviarts allas influenzas modernas. Da l' autra vart ein elements importai vegni modificai e fatgs dretg a nossas isonzas, a nies sentiment tonal, alla moda d'interpretar etc.

Arisguard igl origin de melodia e texts sefan dus extrems valer. L'in considerescha tut per indigen, l'auter tut per importau. La via miez vegn bein ad esser la vera. La canzun populara va sigl entir mund bugen sur ils confins, quei muossa la scienza della melodia populara en frappants exempels. Da l' autra vart vegn ins a saver constatar per ex. che la canzun della val Lumnezia, aunc avon 70 onns tut per sesezza, ha conservau elements veramein remarcabels della veglia tempra melodica ed harmonica, cun tonalitats medievals e cun interpretaziun originala. Dil reminent vegn a mussar quei en clara maniera il material dell'ediziun scientifica. Era Pieder Wagner, prof. all' Universitad de Friburg, ei a siu temps s' esprimius en quei senn. El vala bein per l'emprema autoritad en fatgs dil svilup della canzun primitiva e dil choral.

L'ediziun pintga

La Societad dellas tradiziuns popularas ha adina giu l'intenziun de publicar, sper l'ediziun gronda, era ina ediziun pli pintga, cuntenend in diember restrenschiu dellas pli bialas canzuns della Consolaziun. Quella dueva comparer cun caschun dell'Ex-

posiziun nazionala de Turitg 1939. Mo en consequenzade retardaments eis ella arrivada pér da Pastgas 1942. Ella seprenta oz a nus cun 50 canzuns della Consolaziun cun la translaziun parallela de P. Odilo Zurkinden e cun illustraziuns de Paul Eichenberger. Il cudischet ei procuraus da nus en cuminonza de Werner Wehrli ed edius dalla Societad folcloristica. Ils desegns, che orne-

schan questa nosa presenta lavur, derivan de quel. Igl ei in simpatic cudischet, che ha anflau leu giu en Svizzerà bassa sco tier nus ina buna accoglientscha. En quella ediziun ei l' ortografia adattada en general al sentir ded ozildi. Per basis ha surviu l'ediziun de 1856. Mo enqual munconza de quella ei vegnida reparada entras variantes pli interessantas e correctas dellas ediziuns anteriuras. Igl ei enconuschent, che ual la davosa ediziun de 1856 ei buca vegnida fatga cun la premura ed exactadad ch'ella vess meritau.

L'ediziun pintga dellas 50 canzuns ei destinada en emprema lingia per nos amitgs della Svizzerà bassa e vul preparar cheu la via all'ediziun gronda. Per quei motiv cuntegn ella era la translaziun tudestga. Nos amitgs svizzers, che han a siu temps votau cun tonta simpatia per dar a nies lungatg l'honor de lungatg nazional, han in grond interess d'emprender d'enconuscher nossas canzuns popularas e selegnan cun nus sur de quellas. L'ediziun pintga cun ils bufatgs maletgs e cun il format plascheivel ei franc era beinvegnida en nossas stivas romontschas e sa far cheu bien survetsch. Il cudischet dellas 50 canzuns, ornaus cun in stupent Plaid de bien viadi de Mgr. Uestg Rest Giusep Caminada, splunta tut mudestamein vid nos eschs, mo vul far negina concorrenza cun l'ediziun della Consolaziun destinada per la baselgia. L'ediziun per la baselgia damonda sentelli in' altra structura. Ella basegna negina translaziun e duei

**per la crusch la
mumma steva**

Sper la crusch la mumma steva,
Petras larmas leu spundeva
Per siu fegl crucifigaus.

O bein ina scharfa spada
Tras siu car dultsch cor passada
Ver il fegl per tut plagaus.

O ti mumma de carezia,
Partgi er cun mei tristezia
E surtrai cun laid miu frun.

Tontas peinas leu pitev' el
Per la cuolpa de siu pievel
Che vev' el schi mal stridau.

O purschala veglies prender
Sut tiu schirm e mei defender
Sil grond di dil trument.

Sut la crusch dil fegl segiri,
Da tuts prighels mei pertgiri,
Veglies grazia a mi urbir.

Fai ch' all' olma vegni dada
La perpetna glisch beada,
Cur miu tgierp ha de murir.

Seht die Mutter voll der Gnaden

Seht die Mutter voll der Gnaden,
Wie sie stehet leidbeladen
Unterm Kreuze ihres Sohns.

Trägt das wehe Schwert im Herzen,
Trägt zu ihren tausend Schmerzen
Menschenhass voll bitteren Hohns.

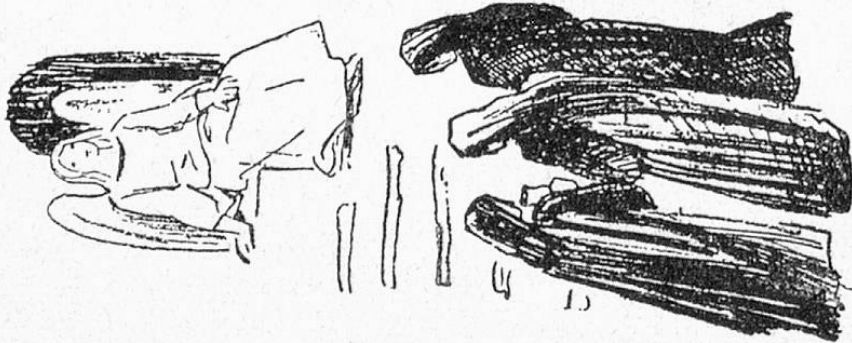
Ah, wie muss so bitter leiden,
Die doch einst in süßen Freuden
Des Erlösers Mutter war.

Kann nicht weinen, kann nicht klagen,
Kann des Leides Last kaum tragen
Und erträgt doch wunderbar.

Kommt, o Mensch, dir nicht das Weinen,
Siehst du unter solchen Peinen
Unterm Kreuz Maria stehn?

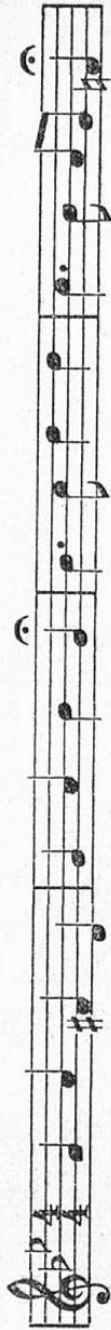
Kannst du ihres Leids gedenken,
Dich in ihren Schmerz versenken
Und dann hart von dannen geh?

Dass das Himmelreich wir erben,
Sieht in Qual sie trostlos sterben
Ihren Sohn so süß und zart.

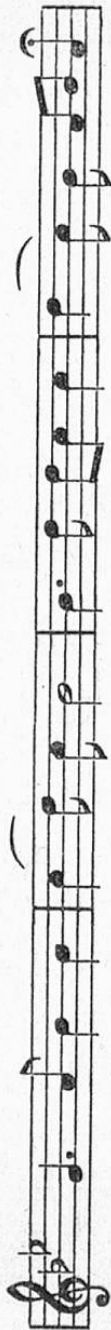

24. Magdalen' e treis Marias

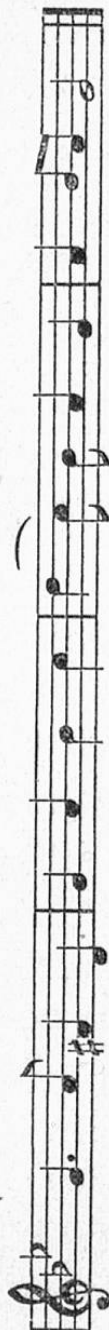
Lumbrein

Mag - da - len' e treis Ma - ri - as cun cu - stei - vlas spe - ce - ri - as
 Mag - da - le - na und drei Frau - en ei - len liebend, voll Ver - trau - en

tier la fos - sa van mar - vegl, e cun pre - zius bal - sam un - scher
 morgens früh zum Gra - be hin, wol - len mit den Spe - ze - rei - en

vul - tan il sogn tgierp dil Se - gner aun - ca sei le - vaus su - legl.
 Je - su Leib zur Grab - ruh wei - hen, e - he noch die Son - ne schien.

Facsimile pitschniu della pagina 48 della Consolaziun pintga

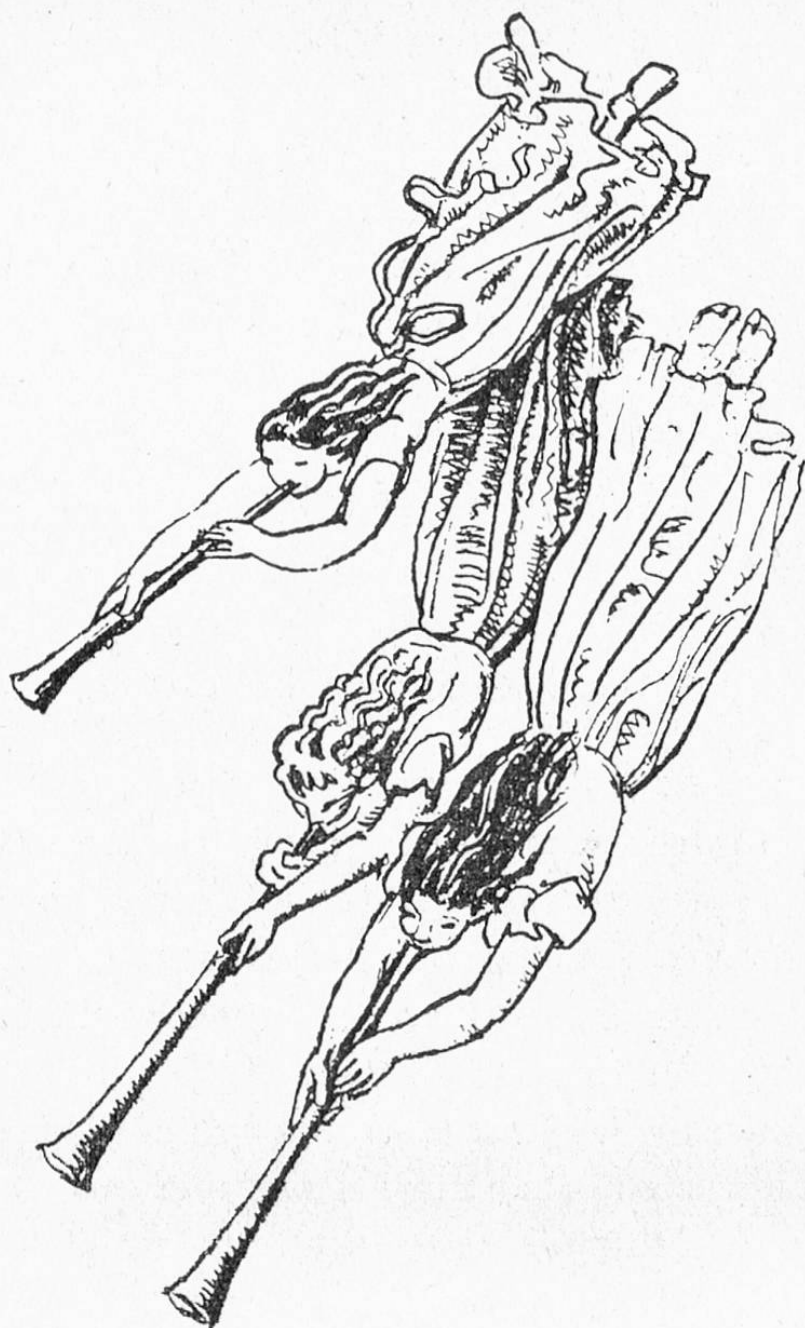
sentelli esser pli cumpleta arisguard las strofas e las canzuns. Lascheien pia al cudischet dellas 50 canzuns sia destinaziun, ded esser in curteseivel annunziader de nossas canzuns romontschas leu giu els vitgs e marcaus della bassa e tscheu si ellas stivas romontschas de nos cuolms.

Ina pintga emprova della biala versiun de P. Odilo Zurkinden dein nus, ensemen cul text romontsch, sin p. 42 e 43. Igl ei la canzun no 20 dell'ediziun pintga, p. 40/41.

L'ediziun populara avegnenta

L'ediziun scientifica vul buca survir a miras spirontamein della scienza. Gia avon che metter maun vid la lavur, fuvan ils iniziants pertscharts, che quei immens scazi cultural, che haveva il trer anavos, stoppi en ina maniera u l'otra vegnir restituius vivs e frestgs al pievel. Denton ein ins adina staus della perschasiun, che ina buna e bein ponderada ediziun populara sappi mo sefar sin fundament dell'ediziun scientifica, cun far diever dil material rimnaus da tuts collaboraturs e cun prestaziun de cuminonza.

Arisguard ina tala ediziun populara per baselgia e casa fuva ina idea quella: Extrer della ediziun scientifica mo circa 50 canzuns, las pli bialas e cun text veramein cantabel, conformond il text allas pretensiuns ded oz, reducend las strofas ad in cert diember pratic. Ei fuss cheu oravon se-

tractau de canzuns, che vegnan aunc oz cantadas en ina pleiv u l'otra en baselgia. Gest quellas canzuns ein linguisticamein e musicalmein de buna fuorma e secomprovadas atras il temps de burascla e decadenza. Questa soluziun fuss bein stada relativamein leva e sempl, mo havess buca satisfatg a

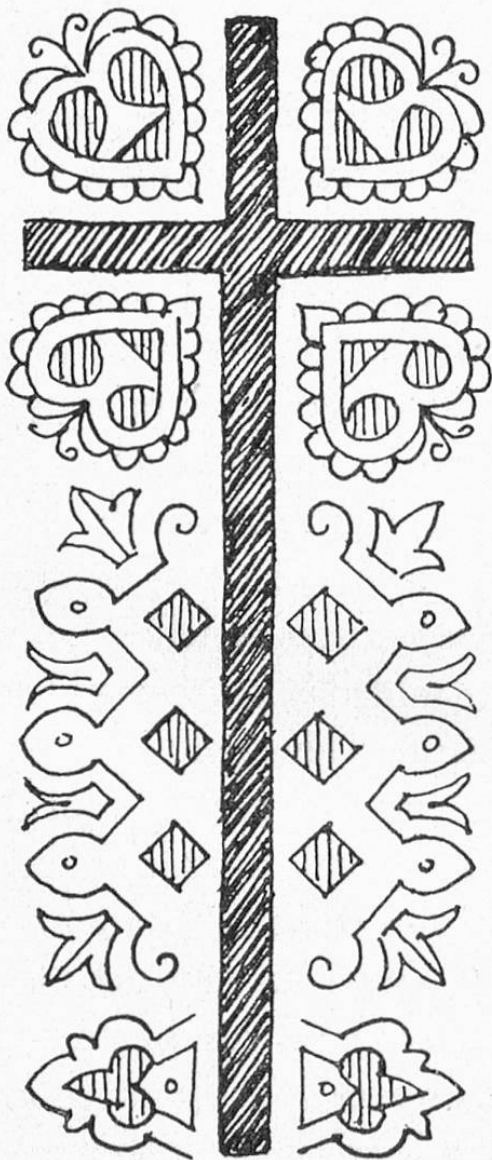
nus, essend ch'ella havess bess a bandun immensas rihezias della Consolaziun.

La suletta gesta soluziun ha adina pariu a nus quella: L'ediziun scientifica vegn prida per basis. E tgei stupenta basis! Tuts ils texts de tuttas las nov ediziuns della Consolaziun ein cheu reu- ni cun las impurtontas variantas. Las canzuns de 1856 vegnan acceptadas cun continuadamein trer en comparegliaziun las ediziuns de pli baul, oravon l'emprema de 1690. Pertgei las ediziuns veglias cun- tegnan diember de bellezias, che ein pli tard, per negligentscha u per malcapientscha, dadas speras giu. Il text duei en ortografia, construcziun e cun- tegn en general vegnir accumuladaus al sentir ded oz de nies pievel, nua ch'ei fa basegns, denton mo nua ch'ei fa veramein basegns. Regla fundamen- tala sto esser de salvar, ton sco mo pusseivel, sauns e salvs il venerabel text, che nos per- davons han cantau dapi tschentanners. Per- quei astgan en special las assonanzas ed allitera- ziuns, e sco ins vul numnar tuttas quellas seme- gliontas figuras, buca vegnir midadas en remas, deno leu nua che quei sa daventar levamein e senza negin donn ni per il cuntegn ni per la fuorma.

L'ediziun per diever dil pievel duei cuntener, sco quellas de tochen ussa, mo il text. Parallel cun quella ediziun dil text stuess ir ina ediziun dellas melodias, cun in eventual accumpignament d'orla, denton mo per mauns dils scolasts ed or- ganists. Pertgei il pievel vul ca notas. El empren

bugen de cantar, mo conta ordado, il cudisch dil text enta maun.

Quei fuvan pressapauc ils plans e patratgs, che circulavan entuorn l'ovra de Basilea. Denton ei l'ediziun X de Fry-Sialm comparida. Nus renconuschein la gronda lavur, della quala quell'ediziun dat perdetga. La Consolaziun X para a nus de tener la via miez denter in'ediziun scientifica e populara. Quei aulza dad ina vart sia valeta per ils scien-

ziats, mo spossa da l'au- tra vart sia manualitad e siu diever pratic per il pievel. In'ediziun, sco nus vein detg sisura, mo dil text per mauns dil pievel fuss stada tut pli manuala e pli pratica. Quei che nus deplerein denton il pli fetg ei che la Consolaziun X ei en numerus cass s'allontanada, el text ed ellas melodias, senza negin basegns memia lunsch naven digl original. Nus savessen allegar plunas de mussaments. Mo in cass seigi numnaus arisguard il text.

Il vegl e bi plaid: di adessa (giuvenessendi) ha, pervia d'ina rema, stuiu untgir el text de duas canzuns. El ei — per ils filologs — aunc restaus el tetel d'ina canzun. Nus sperein, ch'ei detti ina via de turmentar puspei quei custeivel plaid era als cantadurs.

Ediziuns veglias e novas

Las ediziuns veglias ein naschidas e semantendas entras ina necessitad interna de nies pievel. Il pievel romontsch, dall'entschatta enneu, vuleva cantar, stueva cantar. Sia olma haveva il desideri de cantar a Diu, d'invocar ils sogns en canzuns, d'implorar en canzuns igl agid dil Segner. Duront il temps miez vegnevan text e melodia purtai dalla tradiziun orala. Cheu vegneva tut empriu e cantau ordado. Suenter l'invenziun della stampa ei il text plaun a plaun vegnius rimnaus en nossas ediziuns veglias. Mo buca las melodias. Quellas ein, sco pli baul, restadas ella pertgironza d'ina fideivla tradiziun orala.

Empau auter eis ei vegniu el novissim temps. La continuitad della tradiziun ha pituu els davos 50 onns. La nova generaziun restava per part senza la canzun ch'ils vegls vevan creau e cantau. Aschi ditg che las canzuns vegnevan dadas d'ina generaziun a l'otra, er'ei buca basegns de luvrar per lur manteniment; ei duvrava buca notaziuns della melodia. Senza notas er'ei bia pli interessant, e mintga vischnaunca, mintga baselgiada veva la pus-

seivladad ded ir sias vias senza esser controllada da notas. La nova generaziun ha denton en bia loghens piars il contact culla veglia tradiziun, ed ella sto sin fundament d'ina nova fixaziun della melodia vegnir instruida. Quei ei la nova missiun dellas ediziuns recentas.

Per ventira ha aunc enqual vitg conservau en in pulit diember canzuns il fil della tradiziun. Quei fil sto vegnir enfirmius cun la renaschientscha della canzun sigl entir intschess della veglia Consolaziun. En entgins loghens conta la giuventetgna aunc las canzuns della Passiun il venderdis sogn notg. En auters vitgs resunan aunc las canzuns della Consolaziun las dumengias suenter rusari. Ed aunc cun autras caschuns. Igl ei oravon las pleivs pli u meins isoladas sin spundas ed en vals. Nus numnein Tujetsch e Medel, Schlans, Dardin, Breil, Danis e la Val Lumnezia. Honor a talas pleivs ed engraziament! Nus vesein pia, che tuttina buca tuts ils ligioms ein ruts culla tradiziun e che bein enqual biala canzun della Consolaziun vegn aunc cantada unanimamein en baselgia.

Ils motivs, per ils quals las canzuns veglias havevan entschiet a curdar en emblidanza dapi ils davos 50 onns, ein differents. Nus lein far reproschas a negin, mo persunter sespruar de puspei far bien quei ch'ei stau negligiu. Nus dumandain: Ha buca la nova canzun en pliras vuschs cun sia harmonia incantonta e giavinonta catschau la simpla melodia ella stretga? Ha buca la musica instrumentala, la creaziun de chors de vischnaunca e

de baselgia, che contan quasi mo raubas importadas, gidau a far emblidar en bein enqual liug las canzuns della Consolaziun? Ha forse era il «Magnificat» el novissim temps — senza vuler — stuschau la Consolaziun empau d'ina vart?

Il frestg e vivificont moviment liturgic dils davos decennis ha era dau egl esch alla canzun religiosa romontscha. Pli baul fuva ei tscheu e leu usitau tier nus de cantar ina canzun della Consolaziun dumengias e fiastas suenter igl alzar si. Sche quella canzun haveva bia strofas, saveva ella cuzzar tochen viers la fin della messa. Il Pater noster vegneva lu mo recitau dal spiritual enstagl cantau. Ei secapescha senz'auter, che la baselgia ha cheu stuiu far uorden. Il Pater noster, l'oraziun dil Segner, va persesez ordavon a scadina canzun dils sogns. La messa, il center dil cult catolic, sto sentelli sefar entir'entratga a norma della liturgia. Da l'otra vart savein nus era dir: Sche nossa canzun religiosa romontscha ha a siu temps — schebein senza raschun, mo a buna fei — conquistau quei post d'honor suenter igl alzar si, ei quei cert ina enzenna, cun tgei premura ed anim grond nos perdavons cantavan las bialas canzuns della Consolaziun. Quei anim grond duei puspei vegnir levantaus. Pertgei ei dat pilver ella veta religiosa de nosas pleivs aunc avunda caschuns de cantar las canzuns romontschas. Mo ual quellas outras pusseivladads han ins els davos decennis schau curdar memia fetg ord vesta.

Suenter haver discurriu cun persunas competentas en caussa, savein nus da quellas varts exprimer ils sequents patratgs.

1 Las canzuns della Consolaziun san vegnir cantadas las fiastas grondas suenter la benedicziun della messa. Nus havein giu caschun de assister a Cuera ella catedrala alla messa pontificala de Mgr. Uestg. Dada la benedicziun resuna ladina-mein l'orla cun ses imposants tuns ed empleina cun giubilonza l'entira baselgia e baselgiada. Daveras ina conclusiun maiestusa. Semegliontamein vegness era ina canzun romontscha, cantada da tut il pievel ed accumpignada dall'orla, a concluder vengonzamein il survetsch divin de nossas fiastas.

2 Las canzuns della Passiun (venderdis sogn) e della Levada (sonda sontga) ein semantenidas neuaneu.

3 In principal post per nossa canzun romontscha en baselgia ei la dumengia suenter rusari. Quei usit ei forsa staus in dils pli fermes. Nus lein mo numnar la caplutta de Nossadunna dellas Dolurs a Capeder, nua ch'ins ha adina manteniu igl usit de cantar la dumengia suenter rusari. Quei post suenter rusari della dumengia ha els davos decennis, sco gia indicau, cun success gidau a mantener il fil della tradiziun.

4 Duront ils meins de matg e d'october vegn ei era ils luverdis cantau suenter rusari. Cheu stat-

tan en disposiziun la Consolaziun, il Magnificat, la Cecilia.

5 Tgei legria per ils affons de scola, cu els san cantar duront la messa dils luverdis. Cheu fa oravon la Cecilia bien survetsch. Ella cuntegn era in diember canzuns della Consolaziun, ed il text de quellas ei exactamein sco la Curia episcopala ha giavischau ed approbau el.

6 Il vegl usit de cantar cun caschun de barets ei semantenius en divers loghens tochen oz.

7 Sco già l'Introducziun de 1703 menzionescha, duein las canzuns della Consolaziun era resunar en las processions, en casa, sil funs e duront las lavurs, «per leutras ton pli maneivel puder alzar si il spért ed il cor tier Diu nies Scaffider.»

* *
*

Igl ei oravon ils Sgrs. plevons, organists e scolasts, che han enta maun de dar nova veta allas canzuns della Consolaziun. Il pievel retscheiva quellas canzuns cun legherment. Fetg bien survetsch per propagar las canzuns vegn a render ina ediziun manuala dil text, cumadeivla de prender en baselgia, en processions, sil funs, magari era si cuolm, si d'alp, sin viadi, insumma dapertut nua ch'ei talenta de cantar. Tenor ils plaids, cun ils quals P. Carli de Curtins concluda sia Introducziun

de 1703, e cun ils quals era nus vulein concluder:
Canteien pia laud a Diu cheu sin tiara, che nus
pudeien quei perpetnamein continuar enten tschiel!
Amen.

Glion, Nossadunna d' uost 1943.

Remarca: Ils maletgs che orneschan questa lavur deri-
van della Ediziun pintga della Consolaziun, edida dalla
Societad svizzeras dellas tradiziuns popularas a Basilea 1942.